

нѣкоя фабрика, и на книга искарвать голѣма печалба. За машини толкозъ, за зданія толкозъ, за разни други матеріали толкозъ, за работници толкозъ. Срѣщу тѣзи разноски ще дойде доходъ толкозъ, отъ кое-то става явно, че печала-та е доста голѣма. Безъ да ся прѣтеглять тѣ почнувать да градятъ, но за жалость, изграждатъ мѣсто-то до половина-та и го оставятъ. Тѣ изгубватъ и пари и врѣмя. Това е немисленна работа, коя-то не заслужва почитъ.

7. Трѣбва да гледаме каква работа вършимъ.

Тѣзи точка е отъ другъ прѣдмѣтъ, но трѣбва да ся спомане и тука, защо-то и тя има работа съ врѣмя-то. Ако желашъ да употрѣбишь врѣмя-то си въ най-сполучливія начинъ, пази да ся не занимавашъ съ долни занятія и съ играчки. Не прави нищо, за кое-то може нѣкога да ся срамувашъ, да ли въ този свѣтъ или въ бѣдѣщія. Какво мисли свѣтъ-тъ за Нерона, кой-то, като бѣше Римски императоръ, ходеше изъ Гръція и ся риташе съ цигуларе-тъ (гадуларетъ)? Иронъ, единъ Македонски царь, правеше фенере, едно доста добро художество, но не за царіе да ся занимавать съ него. Веднѣжъ В. Франклинъ като минаваше прѣзъ единъ мостъ, видѣ подъ моста единъ ковачъ, че лови риба съ желѣзни вѣдици. Франклинъ му казалъ: «Иди та си купи сребърни вѣдици, защо-то съ тѣхъ по-много риба ще можешъ да хванешъ» — и си заминалъ. Ковачъ-тъ не разбралъ що искалъ да го учи философъ-тъ съ тѣзи думи, и си слѣдвалъ работа-та. Слѣдъ нѣкое врѣмя, Франклинъ пакъ минжлъ прѣзъ моста и пакъ намѣ-